บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด ประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และวิเคราะห์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด

1.1 สถานภาพของศึกษาธิการจังหวัด

1.2 ค่าสถิติพื้นฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 เส้นภาพ (profile) ของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็ม(the full range model of leadership)

1.4 เส้นภาพ (profile) รูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มของศึกษาธิการจังหวัด เปรียบเทียบกับเส้นภาพภาวะผู้นำที่ใช้ได้ผลดี (optimal)

1.5 ค่าสถิติพื้นฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด จำแนกตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.6 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

1.7 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในภาวะผู้นำแต่ละแบบ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

2.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

2.1.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis)

2.1.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

2.2 ผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

2.2.1 ผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตามเกณฑ์การประเมิน

2.2.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมากโดยใช้การทดสอบค่าสถิติที (t-test)

2.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

2.3.1 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(ONEWAY ANOVA)

2.3.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

3.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพื่อทดสอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดในการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพิ่มขึ้นจากภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierachical Multiple Regression Analysis)

3.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพื่อหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

3.3.1 สมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดโดยใช้ตัวทำนายทางด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด

3.3.2 การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จากตัวทำนายทางด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

เพื่อให้เข้าใจถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิจัย ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	มัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
μ	หมายถึง	ค่ามัชฌิมเลขคณิตของประชากร
t	หมายถึง	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที (t)
F	หมายถึง	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบเอฟ (F)
df	หมายถึง	ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	หมายถึง	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
S.E.b	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
S.E.est	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
a	หมายถึง	ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรในรูปคะแนนดิบ
B	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตัวแปรด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด

PTFL หมายถึง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัด

PII หมายถึง การสร้างบารมี

PIM หมายถึง การสร้างแรงบันดาลใจ

PIS หมายถึง การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา

PIC หมายถึง การคำนึงถึงเอกบุคคล

PTSL หมายถึง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด

PCR หมายถึง การให้รางวัลอย่างเหมาะสม

PMBEA หมายถึง การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง

PMBEP หมายถึง การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม

PLFL หมายถึง ภาวะผู้นำแบบตามสบาย

ตัวแปรด้านประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

PEOE หมายถึง ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

OAD หมายถึง ความสามารถในการปรับตัว

OPR หมายถึง ความสามารถในการผลิตและบริการ

OCO หมายถึง ความสามารถในการประสานงาน

OSA หมายถึง ความพึงพอใจในการทำงาน

OCM หมายถึง ความผูกพันต่อสำนักงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด

1.1 สถานภาพของศึกษาธิการจังหวัด

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด จำนวน 30 คน มีสถานภาพทั่วไป ได้แก่ วุฒิการศึกษา อายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด และระยะเวลาที่ศึกษาธิการจังหวัดปฏิบัติงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในจังหวัดปัจจุบัน มีดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างศึกษาธิการจังหวัด

สถานภาพ	รายการ	N	ร้อยละ
1. วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	3	10.00
	ปริญญาโท	26	86.67
	สูงกว่าปริญญาโท	1	3.33
	รวม	30	100.00
2. อายุ	น้อยกว่า 45 ปี	3	10.00
	45-49 ปี	6	20.00
	50-54 ปี	16	53.30
	55 ปีขึ้นไป	5	16.70
	รวม	30	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สถานภาพ	รายการ	N	ร้อยละ
3. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด	1-5 ปี	11	36.67
	6-10 ปี	12	40.00
	11-15 ปี	6	20.00
	16 ปีขึ้นไป	1	3.33
4. ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแห่งปัจจุบัน	1 ปี	5	16.70
	มากกว่า 1-2 ปี	11	36.70
	มากกว่า 2-3 ปี	10	33.30
	มากกว่า 3 ปี	4	13.30
	รวม	30	100.00

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ศึกษาธิการจังหวัดมีวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาโท (ร้อยละ 86.67) อายุอยู่ในช่วง 50-54 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 53.30) รองลงมาอยู่ในช่วง 45-49 ปี, 55 ปีขึ้นไปและ น้อยกว่า 45 ปี (ร้อยละ 20.00, 16.70 และ 10.00 ตามลำดับ) ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด อยู่ในช่วง 6-10 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 40.00) รองลงมา 1-5 ปี, 11-15 ปี และ 16 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 36.67, 20.00 และ 3.33 ตามลำดับ) ระยะเวลาที่ศึกษาธิการจังหวัดปฏิบัติงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแห่งปัจจุบันอยู่ในช่วง มากกว่า 1 ปี - 2 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 36.70) รองลงมา อยู่ในช่วงมากกว่า 2 ปี - 3 ปี, 1 ปี และมากกว่า 3 ปี (ร้อยละ 33.30, 16.70 และ 13.30 ตามลำดับ)

1.2 ค่าสถิติพื้นฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด

ในการศึกษาภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด ใช้การแปลความหมายของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดแต่ละประเภท ตามสเกลของแบบสอบถามภาวะผู้นำ ดังนี้

3.50 - 4.00 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำในประเภทนั้นมากที่สุด

2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำในประเภทนั้นมาก

1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำในประเภทนั้นปานกลาง

0.50 - 1.49 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำในประเภทนั้นน้อย

0.00 - 0.49 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำในประเภทนั้นน้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดได้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 11

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	k	n	$\bar{X}$	S.D.
1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	47	320	2.26	0.72
1.1 การสร้างบารมี	18	320	2.40	0.70
1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ	10	320	2.45	0.87
1.3 การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา	10	320	2.20	0.75
1.4 การคำนึงถึงเอกบุคคล	9	320	1.98	0.78
2. ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	23	320	1.73	0.74
2.1 การให้รางวัลอย่างเหมาะสม	9	320	1.78	0.78
2.2 การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง	7	320	2.02	0.58
2.3 การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม	7	320	1.39	0.87
3. ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	8	320	1.38	0.87

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.26) ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\bar{X}$ = 2.45) รองลงมา คือ การสร้างบารมี การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา และการคำนึงถึงเอกบุคคลตามลำดับ ($\bar{X}$ = 2.40, 2.20 และ 1.98)

ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 1.73) ประกอบด้วยกระบวนการ 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน เรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิต คือ การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงและการให้รางวัลอย่างเหมาะสม ($\bar{X}$ = 2.02 และ 1.78) ส่วนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 1.39)

ภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 1.38)

1.3 เส้นภาพ (Profile) ของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็ม

ตามรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็ม(the full range model of leadership) ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ 3 แบบ คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบาย โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วยกระบวนการ 4 ด้าน คือ การสร้างบารมี การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา และการคำนึงถึงเอกบุคคล และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ประกอบด้วยกระบวนการ 3 ด้าน คือ การให้รางวัลอย่างเมหาะสม การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงและการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม เมื่อนำกระบวนการต่าง ๆ ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนรวมทั้งภาวะผู้นำแบบตามสบาย แสดงเป็นเส้นภาพ (Profile) ของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มโดยมีระดับภาวะผู้นำในแต่ละประเภทตามเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนได้ดังแผนภูมิที่ 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 12 เส้นภาพ(Profile) ของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็ม

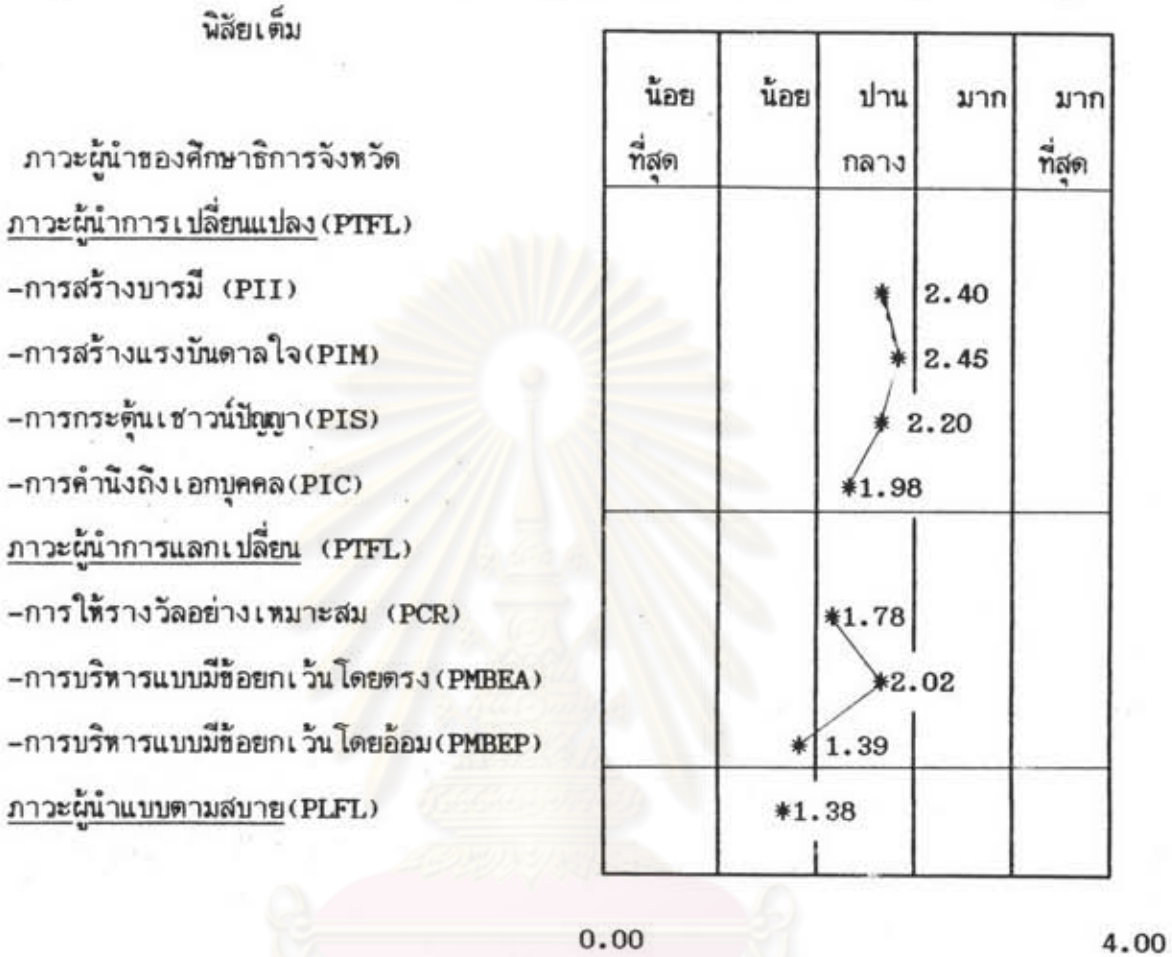

จากแผนภูมิที่ 12 จะเห็นได้ว่า ศึกษาธิการจังหวัดมีภาวะผู้นำตามรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มทุกด้าน คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ด้วยกระบวนการ 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\bar{X}$=2.45) รองลงมาได้แก่ การสร้างบารมี การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา และการคำนึงถึงเอกบุคคลตามลำดับ ($\bar{X}$=2.40, 2.20 และ 1.90)

ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ประกอบด้วย กระบวนการ 3 ด้าน อยู่ในระดับปากลาง เรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิต ด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\bar{X}$ = 2.02) รองลงมา ได้แก่ การให้รางวัลอย่างเหมาะสม ($\bar{X}$=1.78) และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน ได้แก่ การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม ($\bar{X}$=1.39)

ภาวะผู้นำแบบตามสบาย อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=1.38)

1.4 เส้นภาพรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มของศึกษาธิการจังหวัดเปรียบเทียบกับเส้นภาพภาวะผู้นำที่ใช้ได้ผลดี (optimal)

จากรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มของศึกษาธิการจังหวัดในข้อ 1.3 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภาพภาวะผู้นำที่ใช้ได้ผลดีตามที่อโวลิโอและแบส (Avolio and Bass, 1990) ได้สรุปไว้ มีภาพการเปรียบเทียบได้ดังแผนภูมิที่ 13

แผนภูมิที่ 13 เส้นภาพรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มของศึกษาธิการจังหวัดและเส้นภาพภาวะผู้นำที่ใช้ได้ผลดี

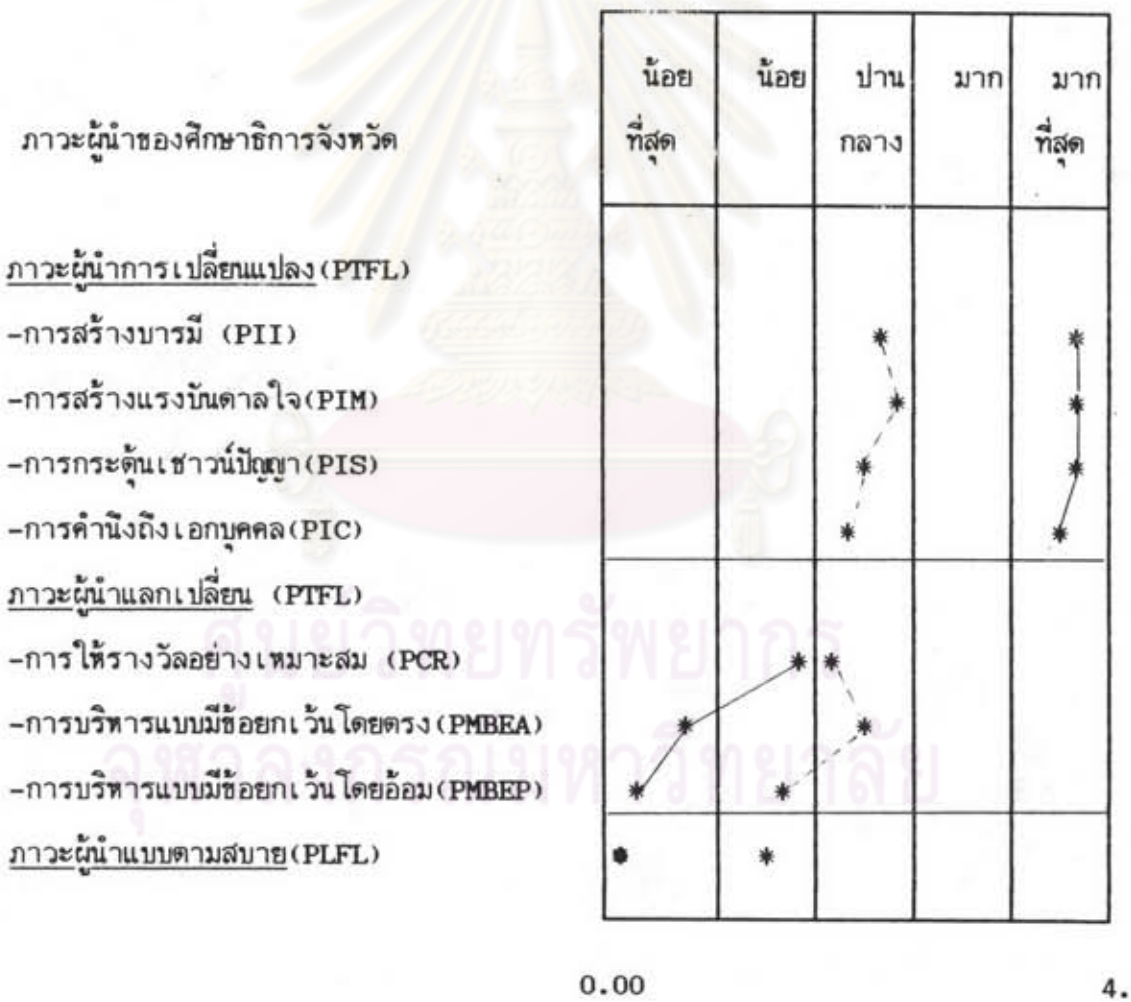

หมายเหตุ -------- ภาพรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มของศึกษาธิการจังหวัด

———— ภาพภาวะผู้นำที่ใช้ได้ผลดี

จากแผนภูมิที่ 13 เมื่อเปรียบเทียบเส้นภาพรูปแบบภาวะผู้นำที่มีพิสัยเต็มของศึกษาธิการ-จังหวัดกับเส้นภาพภาวะผู้นำที่ใช้ได้ผลดี (โดยประมาณ) ตามข้อสรุปของอโวลิโอ และแบส (Avolio and Bass) จะเห็นได้ว่า

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยอยู่ในระดับต่ำกว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ใช้ได้ผลดีทุกด้าน

ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ การให้รางวัลอย่างเหมาะสม และการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง ส่วนการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม อยู่ในระดับน้อย โดยอยู่ในระดับสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนที่ใช้ได้ผลดีทุกด้าน

ภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในระดับน้อย โดยอยู่ในระดับสูงกว่าภาวะผู้นำแบบตามสบายที่ใช้ได้ผลดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 ค่าสถิติพื้นฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดจำแนกตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ค่าสถิติพื้นฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด จำแนกตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	ตามการรับรู้ของแต่ละกลุ่ม					
	ผช.ศธจ. (N=25)		หน.ฝ่าย (N=71)		เจ้าหน้าที่ (N=224)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	2.38	0.83	2.31	0.81	2.22	0.75
1.1 การสร้างบารมี	2.51	0.73	2.37	0.76	2.39	0.68
1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ	2.59	0.99	2.52	0.92	2.40	0.83
1.3 การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา	2.21	0.85	2.22	0.77	2.19	0.72
1.4 การคำนึงถึงเอกบุคคล	2.22	0.76	2.12	0.80	1.89	0.76
2. ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	1.82	0.76	1.77	0.75	1.70	0.74
2.1 การให้รางวัลอย่างเหมาะสม	2.06	0.75	1.84	0.81	1.71	0.77
2.2 การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง	1.91	0.64	2.01	0.54	2.05	0.58
2.3 การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม	1.49	0.90	1.46	0.90	1.35	0.86
3. ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	1.52	0.84	1.41	0.91	1.35	0.86

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ปรากฏผลว่า ศึกษาธิการจังหวัดมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.38) โดยมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจและการสร้างบารมีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=2.59,2.51 ตามลำดับ) ด้านการกระตุ้นเชาวน์ปัญญาและการคำนึงถึงเอกบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.22, 2.21 ตามลำดับ) มีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=1.82) โดยมีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสมและการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.06, 1.91 ตามลำดับ) ด้านการบริการแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ =1.49) และมีภาวะผู้นำแบบตามสบายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=1.52)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่าย มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.31) โดยมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=2.52) ด้านการสร้างบารมี การกระตุ้นเชาวน์ปัญญาและการคำนึงถึงเอกบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.37, 2.22, 2.12 ตามลำดับ) มีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=1.77) โดยมีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงและการให้รางวัลอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.01, 1.84 ตามลำดับ) ด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=1.46) และมีภาวะผู้นำแบบตามสบายอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=1.41)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.22) โดยมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=1.89-2.40) มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจสูงสุดและด้านการคำนึงถึงเอกบุคคลต่ำสุด มีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=1.70) โดยมีภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงและการให้รางวัลอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.05, 1.71 ตามลำดับ) และด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=1.35) และมีภาวะผู้นำแบบตามสบายอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=1.35)

1.6 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กำหนดว่า "ศึกษาธิการจังหวัดมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายน่าจะแตกต่างกัน"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ดังกล่าวเป็นการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดว่าภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 3 แบบ แตกต่างกัน หรือไม่ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1.6.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด

ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบาย ตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

แหล่งของความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
Between Groups	2	19.2456	9.6228	19.8695***
With in Groups	72	34.8725	0.4843	
Total	74	54.1181		

***P < .001

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสถิติเอฟ (F) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงต้องทำการทดสอบภายหลังเพื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 3 แบบ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

การทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 3 แบบ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดระหว่างคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด		ความแตกต่างระหว่าง $\bar{X}$		
		ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
	$\bar{X}$	1.52	1.82	2.38
ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	1.52	-	0.30	0.86***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	1.82		-	0.56*
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	2.38			-

***P < .001

* < .05

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันระหว่างคู่ ดังนี้ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่าย

ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด ตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่าย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่าย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

แหล่งของความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
Between Groups	2	48.3815	24.1908	39.6505***
With in Groups	210	128.1277	0.6101	
Total	212	176.5092		

***P < .001

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสถิติเอฟ (F) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด ตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงต้องทำการทดสอบภายหลังเพื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 3 แบบ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

การทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด ทั้ง 3 แบบ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่ายระหว่างคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ(Scheffé)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด		ความแตกต่างระหว่าง $\bar{X}$		
		ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
	$\bar{X}$	1.41	1.77	2.31
ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	1.41	-	0.36*	0.90***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	1.77		-	0.54***
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	2.31			-

***P < .001

* < .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่ายแตกต่างกันเป็นรายคู่ คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับภาวะผู้นำแบบตามสบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนกับภาวะผู้นำแบบตามสบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่ายสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสูงกว่าภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.6.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด ตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

แหล่งของความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
Between Groups	2	109.5239	54.7619	143.9209***
With in Groups	669	254.5457	0.3805	
Total	671	364.0696		

***P < .001

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสถิติเอฟ (F) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัด ตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น จึงต้องทำการทดสอบภายหลังเพื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 3 แบบด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

การทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด ทั้ง 3 แบบ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระหว่างคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด		ความแตกต่างระหว่าง $\bar{X}$		
		ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
	$\bar{X}$	1.35	1.70	2.22
ภาวะผู้นำแบบตามสบาย	1.35	-	0.35***	0.87***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน	1.70		-	0.52***
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	2.22			-

***P < .001

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด แตกต่างกันเป็นรายคู่ คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับภาวะผู้นำแบบตามสบาย และค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนกับภาวะผู้นำแบบตามสบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบาย และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสูงกว่าภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานที่ 1

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เมื่อทดสอบความแตกต่างภายหลังระหว่างคู่ ปรากฏผลว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของหัวหน้าฝ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เมื่อทดสอบความแตกต่างภายหลังระหว่างคู่ ปรากฏว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสูงกว่าภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เมื่อทดสอบความแตกต่างภายหลังระหว่างคู่ ปรากฏว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงกว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสูงกว่าภาวะผู้นำแบบตามสบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

แสดงให้เห็นว่า ศึกษาธิการจังหวัดมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำแบบตามสบายแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนด

1.7 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในภาวะผู้นำแต่ละแบบ (การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กำหนดว่า "ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบาย ตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในแต่ละแบบน่าจะแตกต่างกัน"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ดังกล่าวเป็นการเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ว่ารับรู้ภาวะผู้นำในแต่ละแบบแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ในภาวะผู้นำแต่ละแบบ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด/ แหล่งของความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
Between Groups	2	1.5006	0.7503	1.6501
With in Groups	317	144.1441	0.4547	
Total	319	145.6447		
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
Between Groups	2	0.2006	0.1003	1.2398
With in Groups	317	25.6516	0.0809	
Total	319	25.08522		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด/ แหล่งของความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
ภาวะผู้นำแบบตามสบาย				
Between Groups	2	0.8739	0.4369	1.0368
With in Groups	317	133.5786	0.4214	
Total	319	134.4525		

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสถิติเอฟ (F) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ค่ามัชฌิมเลขคณิตของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดรับรู้ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดทั้ง 3 แบบ ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบตามสบายของศึกษาธิการจังหวัดตามการรับรู้ของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในแต่ละแบบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานการศึกษาธิการจังหวัดและผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

2.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ในการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ผู้วิจัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การและสร้างเครื่องมือประเมินตามตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การ ซึ่งในการกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) และให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการปฏิบัติ (ผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบายของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด) และสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

2.1.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากการวิเคราะห์เอกสาร

จากการวิเคราะห์เอกสารความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และศึกษาแนวทางการประเมินประสิทธิผลองค์การตามรูปแบบบูรณการของฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991) และลักษณะวงจรชีวิตขององค์การตามแนวคิดของรอบบินส์ (Robbins, 1990) สรุปได้ว่า การกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดควรใช้รูปแบบบูรณาการของฮอยและมิสเกลเป็นแนวทาง กล่าวคือ กำหนดจากมิติประสิทธิผล 4 ด้าน คือ 1) การปรับตัว (Adaptation) 2) การบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment) 3) การบูรณาการ (Integration) และ 4) การรักษาสิ่งซ่อนเร้นภายใน (Latency) โดยให้สอดคล้องกับกรอบเวลาของการประเมิน หรือวงจรชีวิตขององค์การและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์วงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กรอบเวลาในการประเมินและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนิยามของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด นิยามปริเขตของประสิทธิผลและกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผล ระดับการวิเคราะห์และกรอบเวลาในการประเมิน สรุปได้ดังนี้

1) วงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

วงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบัน อยู่ในระยะคาบเกี่ยวกัน 2 ระยะ คือ ระยะการรวบรวมกลุ่มสมาชิก (Collective Stage) และระยะการกำหนดกฎเกณฑ์และการควบคุม (Formalization and Control Stage) ดังจะเห็นได้จากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหลายประการ อาทิ บทบาทหน้าที่ โครงสร้างการบริหารงานอัตรากำลัง การพัฒนาบุคลากร ระบบงาน ปรับปรุงด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งก่อสร้าง เพื่อให้บุคลากรมีเพียงพอ มีสภาพบรรยากาศของสำนักงานที่ดี สร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากร จึงอยู่ในระยะของการรวบรวมกลุ่มสมาชิกเป็นระยะที่องค์การมีภารกิจที่ชัดเจน จำเป็นต้องสร้างความรู้สึกของความเป็นครอบครัวภายในองค์การ มีโครงสร้างการติดต่อสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ ต้องการให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์การ ในช่วงระยะปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการต้องการให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้จากการพัฒนาระบบงานและแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้งมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน และคู่มือการประเมินการบริหารงานสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จึงเห็นได้ว่า วงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเริ่มเข้าสู่ระยะการกำหนดกฎเกณฑ์และการควบคุม ซึ่งเป็นระยะของโครงสร้างองค์การมีความมั่นคง มีการกำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงาน ผู้บริหารองค์การมีอำนาจหน้าที่ชัดเจนขึ้น สามารถเป็นผู้ตัดสินใจหรือแสดงออกได้มากขึ้น การปฏิบัติงานเน้นความมีประสิทธิภาพ

2) กรอบของเวลาในการประเมิน

กรอบของเวลาในการประเมินาของการวิจัยครั้งนี้ จะใช้กรอบของเวลาในการประเมินช่วงระยะเวลาสั้น คือ สภาพของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบัน ซึ่งจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการประเมินองค์การในระยะสั้นควรใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล ได้แก่ ความสามารถในการผลิต ประสิทธิภาพและความพึงพอใจ

3) ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีหลากหลาย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบาย คือ ผู้บริหารระดับสูง ต้องการเน้นให้องค์การปฏิบัติตามนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติได้แก่ผู้บริหารต้องการให้องค์การบรรลุเป้าหมาย บุคลากรต้องการเน้นในด้านความพึงพอใจ ผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับผลผลิตต้องการผลผลิตที่มีคุณภาพและการบริการที่ดี

จากวงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กรอบของเวลาในการประเมินและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด นิยามปริเขตของประสิทธิผล คำนิยามปฏิบัติการในบทที่ 1 และรายละเอียดของการกำหนดนิยามในบทที่ 2 และได้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและระดับการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ปริเขตของประสิทธิผล ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลและระดับการวิเคราะห์ของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ปริเขตของประสิทธิผล	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล	ระดับการวิเคราะห์
1. การปรับตัว	-ความสามารถในการาปรับตัว	ระดับองค์การ
2. การบรรลุเป้าหมาย	-ความสามารถในการผลิตและบริการ	ระดับองค์การ
3. การบูรณาการ	-ความสามารถในการประสานงาน	ระดับองค์การ
	-ความพึงพอใจในการทำงาน	ระดับบุคคล
4. การรักษาสิ่งซ้อนเร้นภายใน	-ความผูกพันต่อสำนักงาน	ระดับบุคคล

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า จากการวิเคราะห์วงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กรอบเวลาในการประเมินและผู้ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ตามแนวคิด หลักการของรูปแบบบูรณาการของฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991) และวงจรชีวิตขององค์การตามแนวคิดของรอบบินส์ (Robbins, 1990) รวมทั้งสภาพความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในช่วงระยะปัจจุบัน 5 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการปรับตัวอยู่ในปริเขตของประสิทธิผลด้านการปรับตัว เป็นการวิเคราะห์ระดับองค์การ 2) ความสามารถในการผลิตและบริการ อยู่ในปริเขตของประสิทธิผลด้านการบรรลุเป้าหมายเป็นการวิเคราะห์ระดับองค์การ 3) ความสามารถในการประสานงาน อยู่ในปริเขตของประสิทธิผลด้านการบูรณาการ เป็นการวิเคราะห์ระดับองค์การ 4) ความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในปริเขตของประสิทธิผลด้านการบูรณาการ เป็นการวิเคราะห์ระดับบุคคล และ 5) ความผูกพันต่อสำนักงาน อยู่ในปริเขตของประสิทธิผลด้านการรักษาสิ่งซ้อนเร้นภายในเป็นการวิเคราะห์ระดับบุคคลล

2.1.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการวิเคราะห์ปริเขตของประสิทธิผล ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลและระดับการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไปตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับวงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการจำนวน 5 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการปฏิบัติ (ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย) จำนวน 7 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการใช้การสอบถาม และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการปฏิบัติให้การสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการปฏิบัติ ซึ่งเป็นผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดวงจรชีวิตขององค์การและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบันของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดดังนี้

1) ภาพลักษณ์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ภาพลักษณ์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบันแตกต่างจากอดีตเป็นอย่างมาก สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในอดีตเป็นหน่วยงานทางการศึกษาในส่วนภูมิภาคที่มีภารกิจในการจัดการศึกษาของจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาธิการจังหวัดในฐานะผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม บริหารการศึกษาในจังหวัดอย่างมีเอกภาพ เนื่องจากกรมต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือศึกษาธิการจังหวัดในการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารวิชาการ บริหารบุคคลและบริหารงบประมาณทางการศึกษาของจังหวัด ส่วนในปัจจุบัน เนื่องจากงานการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมมีมากและมีความซับซ้อน กรมต่าง ๆ จึงได้จัดให้มีหน่วยงานชั้นรองรับการปฏิบัติงานของกรมในระดับจังหวัดและอำเภอ และมอบอำนาจให้หน่วยงาน สถานศึกษาปฏิบัติงานตามนโยบายของกรม เป็นบทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเปลี่ยนเป็นองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัดในการประสานงาน ส่งเสริมให้หน่วยงาน สถานศึกษาปฏิบัติงานเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและกรมต่าง ๆ การบริหารการศึกษาของจังหวัดมีลักษณะขาดเอกภาพ ขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในระยะเริ่มแรกของการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่เป็นการประสานงานและส่งเสริมหน่วยงานสถานศึกษาปฏิบัติงาน เป็นหน่วยงานที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ระบบงาน พัฒนาบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่มีความสามารถในการเป็นองค์กรกลางในการประสานงาน ในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทั้งในด้านบทบาทหน้าที่ โครงสร้างการบริหารงาน ระบบงาน บุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และในอนาคต บทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดควรเน้นให้เป็นองค์กรที่มีความสามารถในเชิงการจัดการและการประสานงาน จะต้องพัฒนาสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้สามารถรองรับนโยบายกระจายอำนาจการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการให้ได้ทั้งในเรื่องการบริหารงาน การบริหารบุคคลและการบริหารงบประมาณ

2) บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบัน

บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ควรเน้นในด้านการวางแผน การส่งเสริมและประสานงาน การกำกับ ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของจังหวัด ทั้งนี้ เนื่องจากบทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบันเป็นองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด เป็นบทบาทในลักษณะเช่นเดียวกันกับกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งจะต้องเป็นหน่วยงานประสานในการวางแผน การส่งเสริม การกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกรมต่าง ๆ ในสังกัดให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจึงควรมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญดังกล่าว และเนื่องจากงานของกรมบางกรมไม่มีผู้แทนกรมปฏิบัติงานในจังหวัด ดังนั้น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจึงควรมีหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ปฏิบัติงานแทนกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่ไม่มีผู้แทนกรมในจังหวัด จะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบันตามความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นให้ปฏิบัติงานใน 3 ฐานะ คือ (1) ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด (2) ในฐานะสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด และ (3) ในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้กรมที่ไม่มีผู้แทนกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

3) ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นให้ปฏิบัติใน 3 ฐานะดังกล่าว สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปฏิบัติงานมีปัญหาอุปสรรคดังต่อไปนี้

(1) โครงสร้างการบริหารงาน ตามที่กำหนดให้มีคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด ดำเนินการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด ส่งเสริม กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานและสถานศึกษา ยังขาดความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษา ขาดอำนาจการตัดสินใจในเรื่องงบประมาณ เนื่องจากกรมจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัดดำเนินงานได้โดยตรง และบุคลากรยังมีไม่เป็นไปตามกรอบอัตรากำลัง ทำให้ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน

(2) บุคลากร บุคลากรยังขาดความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ แนวความคิดในการทำงาน และขวัญกำลังใจในการทำงานเกี่ยวกับโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน

(3) แนวทางการปฏิบัติงานยังไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่องและการพัฒนางาน

(4) ภายใต้ข้อจำกัดของการสนับสนุนจากสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและจังหวัด การพัฒนาประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในปัจจุบัน ควรพัฒนาในประเด็นต่อไปนี้

(1) โครงสร้างการบริหารงาน จัดโครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ให้เหมาะสมกับอัตรากำลังที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับงาน

(2) บุคลากร พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์ มีแนวความคิดในการทำงาน มีความเสียสละ พัฒนาการทำงานเป็นคณะสามารถปฏิบัติงานแทนกันได้ และสร้างแรงจูงใจทั้งในด้านวัตถุและด้านจิตใจ ทำให้มีขวัญกำลังใจในการทำงาน

(3) แนวทางการปฏิบัติงาน พัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจน สร้างสรรค์งานให้เป็นงานพัฒนา การปฏิบัติงานควรเน้นที่บทบาทของสำนักงานทำให้หน่วยงาน สถานศึกษาในจังหวัดยอมรับในบทบาทหน้าที่ของสำนักงานในฐานะกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานปลัดกระทรวง โดยการประสานงานกับหน่วยงาน สถานศึกษาอย่างเป็นระบบงานใดที่ทำเป็นคณะหรือในลักษณะของกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดให้จัดทำในลักษณะของการส่งเสริม อำนวยการ ติดตามและประเมินผล และประชาสัมพันธ์งาน การพัฒนาการศึกษาการศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

(4) วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จัดสำนักงานให้เหมาะสม นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อพัฒนางานและช่วยในการปฏิบัติงานเนื่องจากบุคลากรมีจำกัด

จากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดได้ผล

สอดคล้องกับการวิเคราะห์เอกสารที่ได้ข้อมูลสรุปเป็นวงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในระยะของการรวบรวมกลุ่มสมาชิกและเริ่มเข้าสู่ระยะการกำหนดกฎเกณฑ์และการควบคุม คือ เป็นระยะที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีภารกิจที่ชัดเจน ต้องสร้างความรู้สึกของความเป็นกลุ่ม มีความสามัคคี ต้องการให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์การ โครงสร้างองค์การมีความมั่นคง มีการกำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานเน้นความมีประสิทธิภาพ

สำหรับผลการตรวจสอบตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดของผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ และด้านการปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์จากสภาพปัจจุบันของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ตามรูปแบบบูรณาการ (Integrated Model) ของฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel, 1991) และแนวคิดวงจรชีวิตขององค์การ (Organizational Life Cycle) ตามแนวคิดของรอบบินส์ (Robbins, 1990) ได้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล 5 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการปรับตัว 2) ความสามารถในการผลิตและบริการ 3) ความสามารถในการประสานงาน 4) ความพึงพอใจในการทำงาน และ 5) ความผูกพันต่อสำนักงาน ผลปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการและด้านการปฏิบัติ มีความเห็นว่า ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การทั้ง 5 ด้าน ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับวงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กล่าวคือ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 12 คน หรือร้อยละ 100 มีความเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการผลิตและบริการ ความพึงพอใจในการทำงาน และความผูกพันต่อสำนักงาน มีความสอดคล้องกับวงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ 11 คน หรือร้อยละ 91.67 มีความเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านความสามารถในการประสานงานมีความสอดคล้องกับวงจรชีวิตขององค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลทั้ง 5 ด้าน คือ ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในช่วงปัจจุบัน

2.1.3 การจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ในการจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด 5 ด้าน ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ศึกษาธิการจังหวัด และบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้ลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสำคัญและอันดับที่ความสำคัญ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสำคัญและอันดับที่ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตามความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล	ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย (N=7)		ศึกษาธิการจังหวัด (N=29)		บุคลากร ผช. ศธจ. (N=25)		หน. ฝ่าย (N=71)		เจ้าหน้าที่ (N=224)		รวม (N=356)	
	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่
1. ความสามารถในการปรับตัว	4.00	1	3.13	2	3.50	2	3.95	1	3.11	3	3.35	2
2. ความสามารถในการผลิตและบริการ	3.33	3	2.56	5	3.00	3	3.40	2	3.58	1	3.32	3
3. ความสามารถในการประสานงาน	3.50	2	3.50	1	3.62	1	3.38	3	3.32	2	3.40	1
4. ความพึงพอใจในการทำงาน	2.33	4	2.75	4	3.00	3	2.84	4	2.91	4	2.86	4
5. ความผูกพันต่อสำนักงาน	1.83	5	3.0	3	2.60	5	2.05	5	2.25	5	2.34	5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า การจัดลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เมื่อพิจารณาจากค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสำคัญจากทุกกลุ่ม ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการประสานงาน มีความสำคัญเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการผลิตและบริการ ความพึงพอใจในการทำงาน และความผูกพันต่อสำนักงาน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มจะเห็นได้ว่า ทั้งผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีอันดับที่ความสำคัญไปในทิศทางเดียวกัน มีแนวโน้มให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการผลิตและบริการและความสามารถในการประสานงาน สูงกว่าความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อสำนักงาน โดยผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการปรับตัว มีความสำคัญเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการประสานงานและความสามารถในการผลิตและบริการ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการประสานงาน เป็นอันดับแรก อันดับรองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวและความสามารถในการผลิตและบริการ หัวหน้าฝ่ายให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการปรับตัวเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการผลิตและบริการ และความสามารถในการประสานงาน เจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการผลิตและบริการเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการประสานงานและความสามารถในการปรับตัว ตามลำดับ ส่วนศึกษาธิการจังหวัดให้ความสำคัญของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลด้านความสามารถในการประสานงานเป็นอันดับแรกรองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการผลิตและบริการและความผูกพันต่อสำนักงานตามลำดับ โดยให้ความสำคัญของความสามารถในการผลิตและบริการน้อยกว่าตัวบ่งประสิทธิผลด้านอื่น ๆ

2.2 ผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กำหนดว่า "ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด 5 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการปรับตัว 2)ความสามารถในการผลิตและบริการ 3) ความสามารถในการประสานงาน 4) ความพึงพอใจในการทำงาน และ 5) ความผูกพันต่อสำนักงาน น่าจะอยู่ในระดับปานกลาง"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ดังกล่าว มีผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ดังต่อไปนี้

2.2.1 ผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตามเกณฑ์การประเมิน

การประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังวงหวัด โดยใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล 5 ด้าน ที่วิเคราะห์ได้จรกข้อ 2.1 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ประสิทธิผลและวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งรายด้านและรายข้อ และในการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีเกณฑ์การประเมินเป็นค่ามัชฌิมเลขคณิตตามสเกลของแบบสอบถามประสิทธิผลองค์การ แต่ละด้าน ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลในด้านนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลในด้านนั้นอยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลในด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลในด้านนั้นอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลในด้านนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ประสิทธิผลที่ถือว่าสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกณฑ์ประเมินประสิทธิผลระดับมาก มีค่ามัชฌิมเลขคณิตมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ผลการประเมินประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในแต่ละด้าน มีดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ความสามารถในการปรับตัว

ความสามารถในการปรับตัวของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ตามความเห็นของบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผล เป็นรายด้านและรายข้อ ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลของความสามารถในการปรับตัวของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

รายการ	$\bar{X}$ (N=320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
1. ศึกษาธิการจังหวัดมีแนวทางที่จะพัฒนางานของสำนักงานธิการจังหวัดให้เหมาะสม	4.11*	1.16*	มาก
2. ศึกษาธิการจังหวัดยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานในการเสนอแนวทางการปฏิบัติงานใหม่ ๆ	3.15	1.07	ปานกลาง
3. ศึกษาธิการจังหวัดสามารถบริหารงานได้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	3.52*	0.94	มาก
4. ศึกษาธิการจังหวัดมีการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ที่ช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.41	1.09	ปานกลาง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการ	$\overline{X}$ (N=320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
5. บุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดยอมรับในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง	3.50*	1.30*	มาก
6. การปรับแผนการปฏิบัติงาน/แผนงาน/โครงการของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้เหมาะสม	3.71*	0.86	มาก
7. การพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน	3.15	0.87	ปานกลาง
8. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้พัฒนาการปฏิบัติงาน	3.10	0.92	ปานกลาง
9. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีแผนงานโครงการพัฒนาสอดคล้องกับสภาพปัญหาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	3.35	0.85	ปานกลาง
10. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานทางการศึกษา	3.12	0.19	ปานกลาง
ความสามารถในการปรับตัว	3.42	0.70	ปานกลาง

* ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล ($\overline{X} \geq 3.50$)

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่ามีข้อที่มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากอยู่ 4 ข้อ ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัดมีแนวทางที่จะพัฒนางานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้เหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.11) ศึกษาธิการจังหวัดสามารถบริหารงานได้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ($\bar{X}$ = 3.52) บุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดยอมรับในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}$ = 3.50) และการปรับแผนการปฏิบัติงาน แผนงาน โครงการของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้เหมาะสม ($\bar{X}$ = 3.71) ส่วนข้ออื่น ๆ (6 ข้อ) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านความสามารถในการปรับตัวในภาพรวมยังถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินประสิทธิผล แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะผ่านเกณฑ์ประเมินประสิทธิผล 4 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 6 ข้อ

ด้านที่ 2 ความสามารถในการผลิตและบริการ

ความสามารถในการผลิตและบริการ ตามความเห็นของศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลเป็นรายด้านและรายข้อ แบ่งเป็น 3 ด้านย่อย คือ ก. ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด ข. ในฐานะสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการของจังหวัด และ ค. ในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้กรมที่ไม่มีผู้แทนกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด ดังตารางที่ 23

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลของความสามารถในการผลิตและบริการ

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ก. ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด							
1. มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนและบริหารการศึกษา	3.79*	0.90	3.53*	0.80	3.54*	0.81	มาก
2. มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดโดยประสานความคิดระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาของจังหวัด	4.17*	0.71	3.79*	0.75	3.81*	0.75	มาก
3. มีการประสานงานกับหน่วยงาน สถานศึกษาให้ปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด	4.00*	1.07	3.70*	0.79	3.72*	0.82	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
4. มีการควบคุมมาตรฐานคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	3.17	1.10	3.25	0.85	3.23	0.87	ปานกลาง
5. มีการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการอย่างต่อเนื่อง	3.38	1.21	3.29	0.86	3.29	0.89	ปานกลาง
6. การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการใช้รูปแบบการประเมินที่เหมาะสม	3.34	1.17	3.25	0.82	3.26	0.85	ปานกลาง
7. มีการใช้มติที่ประชุมคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดในการพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม	4.14*	0.95	3.68*	0.77	3.71*	0.79	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8. มีการประชาสัมพันธ์งานทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.55*	0.95	3.12	0.93	3.15	0.93	ปานกลาง
รวม	3.69*	0.88	3.45	0.61	3.47	0.63	ปานกลาง
ข. ในฐานะสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการของจังหวัด							
9. การพัฒนาสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่							
9.1 ดำเนินงานธุรการมีความเหมาะสม	4.07*	0.75	3.52*	0.76	3.56*	0.77	มาก
9.2 ดำเนินงานสารบรรณมีความเหมาะสม	4.14*	0.69	3.46	0.81	3.51*	0.82	มาก
9.3 จัดสำนักงานได้เหมาะสม	4.21*	0.68	3.57*	0.86	3.62*	0.86	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9.4 ดำเนินการเกี่ยวกับงานการเงิน บัญชีและพัสดุได้เหมาะสม	4.17*	0.71	3.69*	0.80	3.73*	0.80	มาก
9.5 พัฒนาบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน	3.66*	1.23	3.21	0.88	3.25	0.90	ปานกลาง
รวม	4.05*	0.67	3.49	0.66	3.54*	0.68	มาก
ค. ในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้กรมที่ไม่มีผู้แทนกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดและงานคุรุสภาของจังหวัด							
10. จัดหรือประสานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดได้บรรลุเป้าหมาย	3.41	1.21	3.42	0.78	3.43	0.80	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. การส่งเสริมการศึกษาของโรงเรียนเอกชน							
11.1 ดำเนินการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เกี่ยวกับการจัดตั้ง โอนกิจการยุบเลิก ขอเปลี่ยนแปลง การขออนุญาต บรรจุและถอนผู้จัดการ ครูใหญ่ และครู ถูกต้องเหมาะสม	4.10*	1.05	3.78*	0.76	3.81*	0.76	มาก
11.2 พัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้สามารถบริหารโรงเรียนได้	3.62*	1.18	3.36	0.85	3.39	0.86	ปานกลาง
11.3 พัฒนาครูโรงเรียนเอกชนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้บรรลุผลตามหลักสูตร	3.55*	1.30	3.28	0.82	3.30	0.85	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11.4 นิเทศติดตามประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.48	1.24	3.21	0.92	3.24	0.92	ปานกลาง
12. การส่งเสริมการศาสนา							
12.1 ดำเนินการส่งเสริมการบริหารด้านการศาสนาเช่น ขอตั้งวัด สร้างวัด รวม ย้าย ยุบ เลิกวัด การแต่งตั้งไวยาวัจกรฯลฯ อย่างเหมาะสม	4.10*	0.77	3.61*	0.70	3.64*	0.72	มาก
12.2 จัดหรือประสานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมและเผยแพร่หลักธรรมทางศาสนา คุณธรรมและจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา เยาวชนและประชาชนได้บรรลุเป้าหมาย	4.03*	0.82	3.49	0.78	3.53*	0.79	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13. การส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาชาวบ้าน							
13.1 จัดหรือประสานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนิน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาชาวบ้านได้บรรลุเป้าหมาย	3.93*	1.03	3.30	0.87	3.34	0.89	ปานกลาง
13.2 จัดหรือประสานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุได้บรรลุเป้าหมาย	3.79*	1.08	3.32	0.85	3.35	0.88	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13.3 สนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์-วัฒนธรรมจังหวัดอย่างเหมาะสม	4.03*	0.98	3.34	0.84	3.39	0.86	ปานกลาง
14. การส่งเสริมพลานามัย							
14.1 จัดแข่งขันกีฬานักเรียนระหว่างโรงเรียนประจำปีได้บรรลุเป้าหมาย	4.17*	0.93	3.72*	0.79	3.75*	0.81	มาก
14.2 จัดแข่งขันกีฬาประชาชนได้บรรลุเป้าหมาย	3.76*	0.95	3.44	0.86	3.46	0.87	ปานกลาง
14.3 จัดให้มีการส่งเสริมศูนย์ฝึกกีฬาได้บรรลุเป้าหมาย	3.79*	0.98	3.35	0.86	3.38	0.87	ปานกลาง
14.4 ร่วมจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนอายุไม่เกิน 18 ปี ในระดับเขตได้บรรลุเป้าหมาย	3.69*	1.20	3.47	0.82	3.48	0.85	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
15. การส่งเสริมกิจการลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและกิจกรรมเยาวชน							
15.1 ดำเนินงานธุรการเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือเนตรนารี ยุวกาชาดและกิจกรรมเยาวชนได้บรรลุเป้าหมาย	4.00*	0.85	3.60*	0.76	3.63*	0.77	มาก
15.2 จัดหรือประสานการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและกิจกรรมเยาวชนได้เหมาะสม	4.03*	0.78	3.55*	0.75	3.59*	0.76	มาก
15.3 มีค่ายลูกเสือจังหวัดหรือสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมลูกเสือรวมในระดับจังหวัดได้เหมาะสม	4.14*	0.95	3.61*	0.97	3.64*	0.98	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
16. จัดหรือประสานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดกิจกรรมความมั่นคงและกิจกรรมตามโครงการพระราชดำริได้บรรลุเป้าหมาย	3.59*	1.15	3.29	0.96	3.31	0.98	ปานกลาง
17. การดำเนินงานคุรุสภาของจังหวัด							
17.1 จัดทำทะเบียนประวัติสมาชิกคุรุสภา ช.พ.ค.,ช.พ.ส. มีความถูกต้องเหมาะสม	4.34*	0.61	3.67*	0.74	3.72*	0.76	มาก
17.2 รับ-จ่าย จัดทำบัญชีคุรุสภาและการรายงานถูกต้อง	4.14*	0.99	3.80*	0.70	3.83*	0.71	มาก
17.3 จัดให้มีโครงการการหรือกิจกรรมเพื่อบริการสมาชิกในจังหวัดได้บรรลุเป้าหมาย	4.24*	0.87	3.48	0.76	3.53*	0.79	มาก
17.4 ประชาสัมพันธ์งานคุรุสภาให้แก่สมาชิกทราบอย่างทั่วถึง	4.14*	0.83	3.29	0.92	3.35	0.93	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	ผู้ให้ข้อมูล				รวม (N=349)		ระดับประสิทธิผล
	ศธจ. (N=29)		บุคลากร (N=320)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
17.5 บริการแก่สมาชิกด้วยความเหมาะสมและรวดเร็ว	4.24*	0.79	3.54*	0.87	3.59*	0.88	มาก
รวม	3.91*	0.87	3.45	0.59	3.44	0.61	ปานกลาง
ความสามารถในการผลิตและบริการ	3.88*	0.73	3.46	0.55	3.49	0.58	ปานกลาง

*ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล ($\bar{X} \geq 3.50$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ด้านความสามารถในการผลิตและบริการตามความคิดเห็นรวมของศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้ง 3 ด้าน มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้ ก. ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.47) ข. ในฐานะสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการของจังหวัดมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.54) และ ค. ในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้กรมที่ไม่มีผู้แทนกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดและงานคุรุสภาของจังหวัด มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.49)

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลเป็นรายข้อ ผลปรากฏว่า ตามความคิดเห็นรวมของศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ก. ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนและบริหารการศึกษา ($\bar{X}$ = 3.54) มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดโดยประสานความคิดระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาของจังหวัด มีการประสานงานกับหน่วยงาน สถานศึกษาให้ปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X}$ = 3.72) และมีการใช้มติที่ประชุมคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดในการพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ($\bar{X}$ = 3.71) ข้ออื่น ๆ 4 ข้อ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ข. ในฐานะสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการของจังหวัด มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากทุกข้อ (5 ข้อ) ยกเว้น การพัฒนาบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ที่มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.25) และ ค. ในฐานะผู้ปฏิบัติงานในกรมที่ไม่มีผู้แทนกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดและงานคุรุสภาของจังหวัด มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก 11 ข้อ/รายการ ได้แก่ การส่งเสริมการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในข้อที่เกี่ยวกับการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเกี่ยวกับการจัดตั้ง โอนกิจการ ยุบเลิก ขอเปลี่ยนแปลง การขออนุญาตบรรจุและถอนผู้จัดการครูใหญ่และครู ถูกต้องเหมาะสม การส่งเสริมการศาสนาทุก

รายการ การส่งเสริมพลานามัยในข้อที่เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนระหว่างโรงเรียนประจำปีได้บรรลุเป้าหมาย การส่งเสริมกิจการลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และกิจกรรมเยาวชนทุกรายการ การดำเนินงานคุรุสภาของจังหวัดทุกรายการ ข้อหรือรายการนอกจากนี้ (12 ข้อ/รายการ) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลาจำแนกตามความคิดเห็นของศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ปรากฏผลว่า ความคิดเห็นของศึกษาธิการจังหวัดให้ข้อมูลมีแนวโน้มที่ระดับประสิทธิผลสูงกว่าความคิดเห็นของบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้แก่ ความสามารถในการผลิตและบริการทั้ง 3 ด้าน ศึกษาธิการจังหวัดให้ความคิดเห็นมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.69, 4.05 และ 3.91 ตามลำดับ) ส่วนบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้ความคิดเห็นมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.45, 3.49 และ 3.46 ตามลำดับ)

แสดงว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการในภาพรวมตามความคิดเห็นรวมของศึกษาธิการจังหวัดและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ถือว่า ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล แต่เมื่อพิจารณาเป็นด้านย่อยจะเห็นว่า ด้าน ก ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรกลางทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของจังหวัด และด้าน ค. ในฐานะผู้ปฏิบัติงานให้กรมที่ไม่มีผู้แทนกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและางานคุรุสภาจังหวัด ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล ส่วนด้าน ข ในฐานะสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการของจังหวัด ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 11 ข้อ/รายการ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 12 ข้อ/รายการ

ด้านที่ 3 ความสามารถในการประสานงาน

ความสามารถในการประสานงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตามความเห็นของบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด มีค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลเป็นรายด้านและรายข้อ ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลของความสามารถในการประสานงาน

รายการ	$\bar{X}$ (N=320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
1. บุคลากรของสำนักงานได้รับทราบหน้าที่การปฏิบัติงานของแต่ละคนชัดเจน	3.72*	0.80	มาก
2. บุคลากรทำงานตามหน้าที่ของตนไม่ซ้ำซ้อนกัน	3.51*	0.80	มาก
3. มีคณะกรรมการหรือคณะทำงานปฏิบัติงานโครงการของสำนักงานอย่างเหมาะสม	3.34	0.87	ปานกลาง
4. มีการวางแผนการดำเนินงานระหว่างฝ่ายร่วมกันเหมาะสม	3.21	0.92	ปานกลาง
5. มีการปรับแผนเพื่อให้การดำเนินงานของทุกฝ่ายมีความราบรื่น	3.29	0.86	ปานกลาง
6. บุคลากรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึง	3.14	0.93	ปานกลาง
7. บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็นต่อศึกษาธิการจังหวัด	3.07	1.07	ปานกลาง
8. มีการติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายอย่างสะดวก	3.46	0.85	ปานกลาง
9. มีการประชุมบุคลากรของสำนักงานเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	3.41	1.01	ปานกลาง
10. มีการติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.27	0.96	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$ (N=320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
11. มีการประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบบทบาทหน้าที่และกิจกรรมต่าง ๆ ของสำนักงานอย่างเหมาะสม	3.09	0.99	ปานกลาง
12. ในการประชุมคณะกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มีการประสานงานความคิดเพื่อวางแผนดำเนินงานได้เหมาะสม	3.41	0.78	ปานกลาง
13. วางแผนการใช้งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่ายในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ	3.31	0.88	ปานกลาง
14. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการหรืออนุกรรมการต่าง ๆ ตามหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอย่างเหมาะสม	3.43	0.82	ปานกลาง
15. มีการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.24	0.89	ปานกลาง
ความสามารถในการประสานงาน	3.32	0.70	ปานกลาง

*ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล ($\bar{X} \geq 3.50$)

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผลปรากฏว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ บุคลากรของสำนักงานได้รับทราบหน้าที่การปฏิบัติงานของแต่ละคนชัดเจน และบุคลากรทำงานตามหน้าที่ของตนไม่ซ้ำซ้อนกัน ($\bar{X}$ = 3.72, และ 3.51) ส่วนข้ออื่น ๆ (13 ข้อ) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.07 - 3.46) แสดงว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านความสามารถในการประสานงาน ยังไม่ผ่านเกณฑ์ประสิทธิผลและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 2 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 13 ข้อ

ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการทำงาน

ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีความมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลเป็นรายด้านและรายข้อดังตารางที่ 25

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลของความพึงพอใจในการทำงาน

รายการ	$\bar{X}$ (N=320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
1. ข้าพเจ้ามีความพอใจในงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน	3.77*	0.96	มาก
2. งานที่ทำมีความเหมาะสมกับความสามารถของข้าพเจ้า	3.87*	0.89	มาก
3. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบที่ได้ทำงานในหน้าที่นี้	3.77*	1.04	มาก
4. ข้าพเจ้าต้องการทำงานอย่างอื่น (ข้อความเป็นพิเศษ)	2.89	1.17	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้ามีความสุขกับการทำงานที่รับผิดชอบอยู่	3.80*	0.94	มาก
6. งานที่ทำในปัจจุบัน เป็นงานที่มีความสำคัญ	4.13*	0.81	มาก
7. งานที่ทำนี้ ทำให้ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจ	3.94*	0.91	มาก
8. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันเป็นงานที่มีคุณค่า	4.07*	0.85	มาก
9. ข้าพเจ้าพอใจกับรายได้ที่ได้รับจากการทำงานในปัจจุบัน	3.57*	1.11	มาก
10. งานที่ทำในปัจจุบันให้ความมั่นคงในชีวิต	3.98*	0.82	มาก
11. ข้าพเจ้าทำงานกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างราบรื่น	4.08*	0.74	มาก
12. ข้าพเจ้าชื่นชอบในลักษณะการบริหารงานของศึกษาธิการจังหวัด	3.39	1.13	ปานกลาง
13. งานที่ทำในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่	3.56*	1.01	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$ (N=320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
14. งานที่ทำนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้รับยอมรับนับถือ	3.73*	0.79	มาก
15. งานที่ทำนี้ ข้าพเจ้ามีโอกาสได้รับความก้าวหน้าตามที่คาดหวังไว้	3.46	1.02	ปานกลาง
ความพึงพอใจในการทำงาน	3.73	0.64	มาก

*ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล ($\bar{X} \geq 3.50$)

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ ข้าพเจ้าไม่ต้องการทำงานอย่างอื่น ข้าพเจ้าชื่นชอบในลักษณะการบริหารงานของศึกษาธิการจังหวัด และงานที่ทำนี้ ข้าพเจ้ามีโอกาสได้รับความก้าวหน้าตามที่คาดหวังไว้ ($\bar{X}$ = 2.89, 3.39 และ 3.46) และข้ออื่น ๆ (12 ข้อ) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.56-4.13)แสดงว่าประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 12 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 3 ข้อ

ด้านที่ 5 ความผูกพันต่อสำนักงาน

ความผูกพันต่อสำนักงานของบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลเป็นรายด้านและรายข้อดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับประสิทธิผลของความผูกพันต่อสำนักงาน

รายการ	$\bar{X}$ (N = 320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
1. ข้าพเจ้าบอกกับเพื่อนร่วมงานอย่างมั่นใจว่าสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญ	4.02*	0.85	มาก
2. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจที่จะบอกใคร ๆ ว่าข้าพเจ้าทำงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	4.12*	0.89	มาก
3. ข้าพเจ้าพบว่าบุคลิกภาพของข้าพเจ้าเหมาะสมกับการปฏิบัติงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	3.82*	0.85	มาก
4. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	3.84*	0.86	มาก
5. ข้าพเจ้าบอกกับบุคคลอื่นเสมอว่าการทำงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีความลำบากใจ (ข้อความเป็นนิเสธ)	3.23	1.27	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าพยายามทำงานไม่เพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น แต่ทำงานเพื่อชื่อเสียงของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	4.34*	0.64	มาก
7. ข้าพเจ้าให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อการพัฒนาสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้ทัดเทียมหรือดีกว่าหน่วยงานอื่น ๆ	4.28*	0.67	มาก
8. ข้าพเจ้ายินดีมากเมื่อรู้ว่าเพื่อนร่วมงานทำงานให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสำเร็จเป็นอย่างดี	4.43*	0.61	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$ (N =320)	S.D.	ระดับประสิทธิผล
9. ข้าพเจ้ามีความพยายามในการทำงานให้ได้ผลดีเกินกว่าความตั้งใจตามปกติเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	4.28*	0.65	มาก
10. ข้าพเจ้ามีความท้อแท้ใจในการทำงานในท่ามกลางสภาพที่เป็นอยู่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (ข้อความเป็นนิเสธ)	3.02	1.28	ปานกลาง
11. ข้าพเจ้าประทับใจในการทำงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	3.61*	1.00	มาก
12. ถ้าไม่มีความจำเป็นจริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ย้ายไปทำงานในสังกัดอื่น	3.64*	1.13	มาก
13. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการที่บุคคลอื่นกล่าวว่า "สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดไม่ค่อยมีงานทำ" (ข้อความเป็นนิเสธ)	4.19*	1.10	มาก
14. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	4.01*	0.77	มาก
15. ข้าพเจ้าจะไม่สบายใจเมื่อสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดถูกละเลยหรือไม่เป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่นหรือคนในสำนักงาน	4.34*	0.95	มาก
ความผูกพันต่อสำนักงาน	4.20*	0.61	มาก

*ผ่านเกณฑ์ประเมินประสิทธิผล ($\bar{X} \geq 3.50$)

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏผลว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ ข้าพเจ้าบอกกับบุคคลอื่นเสมอว่าการทำงานที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดไม่มีความลำบากใจ และข้าพเจ้าไม่มีความท้อแท้ใจในการทำงานในท่ามกลางสภาพที่เป็นอยู่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ($\bar{X}$ = 3.23 และ 3.02) ข้ออื่น ๆ (13 ข้อ) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.61 - 4.34) แสดงว่าประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 13 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิผล 2 ข้อ

2.2.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมาก (μ = 3.50) โดยใช้การทดสอบค่าสถิติที (t - test)

การเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดว่าสูงกว่าหรือต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมาก (μ = 3.50) โดยใช้การทดสอบค่าสถิติที (t - test) ดังตารางที่ 27

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมาก

ประสิทธิผลองค์การ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	$\bar{X}$	S.D.	μ	t
1. ความสามารถในการปรับตัว	3.42	0.70	3.50	2.0412*
2. ความสามารถในการผลิตและบริการ	3.49	0.58	3.50	0.322
3. ความสามารถในการประสานงาน	3.32	0.70	3.50	4.5927***
4. ความพึงพอใจในการทำงาน	3.73	0.64	3.50	6.4186***
5. ความผูกพันต่อสำนักงาน	4.20	0.61	3.50	20.4957***

*** $p < .001$

* $p < .05$

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า ผลการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมาก (U=3.50) มีดังนี้

ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการไม่แตกต่างจากเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวและความสามารถในการประสานงานต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ

ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อสำนักงานสูงกว่าเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในระดับปานกลางเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการผลิตและบริการ และความสามารถในการประสานงาน ส่วนด้านความพึงพอใจในการทำงานและด้านความผูกพันต่อสำนักงานมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย นอกจากนี้ ด้านความสามารถในการผลิตและบริการแตกต่างจากเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลระดับมาก (μ = 3.50) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4 กำหนดว่า "ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน และความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด น่าจะแตกต่างกัน"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ดังกล่าว เป็นการเปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในระดับบุคคล 2 ด้าน คือ 1) ความพึงพอใจในการทำงาน และ 2) ความผูกพันต่อสำนักงาน มีการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยในแต่ละด้านดังนี้

2.3.1 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ผลการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ($\bar{X}$=3.78, S.D.=0.67) หัวหน้าฝ่าย ($\bar{X}$=3.91, S.D.0.56) และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ($\bar{X}$=3.73, S.D.=0.64) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
Between Groups	2	3.7446	1.8723	4.97755**
Within Groups	317	119.2903	0.3763	
total	319	123.0348		

**p < .01

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสถิติเอฟ (F) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น จึงต้องทำการทดสอบภายหลังเพื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ต่อไป

การทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังวหัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระหว่างคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ(Scheffé)

ตำแหน่ง		ความแตกต่างระหว่าง $\bar{X}$		
		เจ้าหน้าที่	ผช.ศธจ.	หัวหน้าฝ่าย
	$\bar{X}$	3.66	3.78	3.91
เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	3.66	-	0.12	0.25*
ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด	3.78		-	0.13
หัวหน้าฝ่าย	3.91			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของหัวหน้าฝ่ายกับเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดกับหัวหน้าฝ่ายและผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า ความพึงพอใจในการทำงานของหัวหน้าฝ่ายสูงกว่าเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 ผลการเปรียบเทียบความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ผลการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ($\bar{X}$ = 4.3, S.D. = 0.61) หัวหน้าฝ่าย ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.54) และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.61) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONEWAY ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
Between Groups	2	0.9319	0.4657	1.5601
Within Groups	317	94.6172	0.2985	
Total	319	95.5490		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสถิติเอฟ (F) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างภายหลังเพื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของความผูกพันต่อสำนักงานของบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม ทีละคู่

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงานของหัวหน้าฝ่ายกับเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดว่าความพึงพอใจในการทำงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดน่าจะแตกต่างกัน ส่วนความผูกพันต่อสำนักงานของผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดและประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ผู้วิจัยวิเคราะห์ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดตามรูปแบบภาวะผู้นำของแบส (Bass, 1985) ที่มีภาวะผู้นำ 2 แบบ คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน โดยใช้องค์ประกอบย่อยตามผลการศึกษาของแบส (Bass, 1991) ส่วนภาวะผู้นำแบบตามสบายไม่นำมาวิเคราะห์ทั้งนี้เนื่องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภาวะผู้นำแบบตามสบายมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การในทางลบ

ดังนั้น ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในการวิจัยตอนที่ 3 นี้ ประกอบด้วยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (PTFL) ประกอบด้วยกระบวนการ (องค์ประกอบ) 4 ด้าน คือ 1) การสร้างบารมี (PII) 2) การสร้างแรงบันดาลใจ (PIM) 3) การกระตุ้นเชาวน์ปัญญา (PIS) และ 4) การคำนึงถึงเอกบุคคล (PIC) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน (PTSL) ประกอบด้วยกระบวนการ(องค์ประกอบ) 3 ด้าน คือ 1) การให้รางวัลอย่างเหมาะสม (PCR) 2) การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง (PMBEA) และ 3) การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) ส่วนประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (PEOE) ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ประสิทธิผล 5 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการปรับตัว (OAD) 2) ความสามารถในการผลิตและบริการ (OPR) 3) ความสามารถในการประสานงาน (OCO) 4) ความพึงพอใจในการทำงาน (OSA) 5) และความผูกพันต่อสำนักงาน (OCM) โดยใช้ข้อมูลด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดและประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดและประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด(การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 5)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 5

สมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 5 กำหนดว่า "ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสมน่าจะมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในทางบวก"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 5 ดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดและประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product Moment Correlation)ดังผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดและประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (N=320)

	PTFL				PTSL			PEDE				
	PII	PIM	PIS	PIC	PCR	PMBEA	PMBEP	OAD	OPR	OCO	OSA	PCM
PII	1.000	0.925***	0.863***	0.802***	0.735***	0.312***	-0.599***	0.729***	0.509***	0.603***	0.351***	0.457***
PIM		1.0000	0.877***	0.820***	0.734***	0.324***	-0.570***	0.682***	0.471***	0.577***	0.363***	0.408***
PIS			1.0000	0.828***	0.758***	0.387***	-0.524***	0.652***	0.490***	0.595***	0.343***	0.366***
PIC				1.000	0.769***	0.365***	-0.462***	0.627***	0.471***	0.631***	0.376***	0.352***
PCR					1.0000	0.314***	-0.425***	0.575***	0.460***	0.533***	0.337***	0.319***
PMBEA						1.000	0.160***	0.081	0.121	0.180***	-0.073	0.021
PMBEP							1.000	-0.695***	-0.444***	-0.508***	-0.359***	-0.431***
OAD								1.000	0.684***	0.726***	0.457***	0.492***
OPR									1.000	0.800***	0.437***	0.497***
OCO										1.000	0.486***	0.503***
OSA											1.000	0.638***
OCM												1.000

***p < .001

**p < .01

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (PTFL) ในทุกด้าน (PII, PIM, PIS และ PIC) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน (PTSL) ด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสม (PCR) และการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง (PMBEA) เป็นในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r = 0.312 ถึง 0.925) โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) กับด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (PIM) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกสูงสุด รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (PIM) กับด้านการกระตุ้นเชาวน์ปัญญา (PIS) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง (PMBEA) และการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) เป็นในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = 0.162) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกด้านกับภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) เป็นในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r = -0.425 ถึง -0.599) โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี(PII)มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมเป็นในทางลบสูงสุด รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจกับภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในทุกด้าน (OAD, OPR, OCO, OSA และ OCM) เป็นในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r = 0.437 ถึง 0.800) โดยความสามารถในการผลิตและบริการ (OPR) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการประสานงาน (OCO) ในทางบวกสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว (OAD) กับความสามารถในการประสาน

สำหรับค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดแต่ละด้านกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ปรากฏผลดังนี้

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสม (PCR) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในทุกด้าน (OAD, OPR, OCO, OSA และ OCM) ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r = 0.319 ถึง 0.729) โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) มี

ความสัมพันธ์กับความสามารถในการปรับตัว (OAD) ในทางบวกสูงสุด รองลงมา การสร้างแรงบันดาลใจ (PIM) กับความสามารถในการปรับตัว (OAD) ส่วนภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง (PMBEA) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานเป็นในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=0.180)

ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทุกด้านในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001(r= -0.359 ถึง -0.695)

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 5

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทุกด้านในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนด ส่วนภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนด

3.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพื่อทดสอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดในการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพิ่มขึ้นจากภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด (การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 6)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 6

สมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 6 กำหนดว่า "ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัด น่าจะเพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จากภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 6 ดังกล่าว เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพื่อทดสอบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัดสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพิ่มจากภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดมากน้อยเพียงใด ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierachical Multiple Regression Analysis) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายหรืออธิบาย (Coefficient of Determination : R^2) ซึ่งแสดงถึงสัดส่วนของความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดว่าสามารถอธิบายได้ด้วยภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนเพิ่มจากการใช้ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนเพียงอย่างเดียวมากน้อยเพียงใด ดังผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าร้อยละของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดและค่าร้อยละของภาวะผู้นำที่เพิ่มขึ้นในการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ดังตารางที่ 32

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าร้อยละของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด และค่าร้อยละของภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เพิ่มขึ้นในการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ตัวแปรเกณฑ์ : ประสิทธิ์ผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการ	ตัวแปรอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์						อธิบายความแปรปรวนเพิ่มขึ้น
	PTSL			PTSL และ PTFL			
	R	R^2	%	R	R^2	%	%
1. OAD	0.7656***	0.5861	58.61	0.8089***	0.6543	65.43	6.82***
2. OPR	0.5621***	0.3159	31.59	0.5827***	0.3395	33.94	2.36***
3. OCO	0.6441***	0.4148	41.48	0.6931***	0.4803	48.03	6.55***
4. OSA	0.4237***	0.1795	17.95	0.4697***	0.2206	22.06	4.11***
5. OCM	0.4557***	0.2077	20.77	0.5560***	0.2561	25.61	4.84***

***P< .001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรด้านภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัด (PTSL) กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทุกด้าน (OAD, OPR, OCO, OSA และ OCM) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (R = 0.4237 ถึง 0.7656) สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว (OAD) ได้สูงสุด, R^2 = 0.586 หรือร้อยละ 58.61 รองลงมาได้แก่ด้านความสามารถในการประสานงาน (OCO) ความสามารถในการผลิตและบริการ (OPR) ความผูกพันต่อสำนักงาน (OCM) และความพึงพอใจในการทำงาน (OSA) มีค่า R^2 = 0.4148, 0.3159, 0.2077 และ 0.1795 หรืออธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ได้ร้อยละ 41.48, 31.59, 20.77 และ 17.95 ตามลำดับ

เมื่อเพิ่มตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัด ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน (PTSL) และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (PTFL) ของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทุกด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ;(R = 0.4697 ถึง 0.8089) สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว (OAD) R = 0.6543 หรือร้อยละ 65.43 ด้านความสามารถในการประสานงาน (OCO) R^2 = 0.4803 หรือร้อยละ 48.03 ด้านความสามารถในการผลิตและบริการ (OPR) R^2 = 0.3395 หรือร้อยละ 33.95 ด้านความผูกพันต่อสำนักงาน (OCM) R^2 = 0.2561 หรือร้อยละ 25.61 และด้านความพึงพอใจในการทำงาน (OSA) R^2 = 0.2206 หรือร้อยละ 22.06 โดย อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ดังกล่าวเพิ่มจากใช้ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนเพียงอย่างเดียวได้ร้อยละ 6.82, 6.55, 2.36, 4.84 และ 4.11ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 6

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของศึกษาธิการจังหวัด เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่กำหนดไว้

3.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพื่อหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จากตัวทำนายทางด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด (การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ข้อที่ 7)

การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 7

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 7 กำหนดว่า "ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกด้านและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสมน่าจะเป็นตัวทำนายที่ดีของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด"

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพื่อหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ผู้วิจัยดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) หาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดโดยใช้ตัวแปรทำนายด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด และ 2) หาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากตัวทำนายทางด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด ดังผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้

3.3.1 การหาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยใช้ตัวแปรทำนายด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดทุกกระบวนการ (องค์ประกอบ) โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดด้านต่าง ๆ ในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._b$) ค่าสถิติที (t) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความ

คาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (S.E.$_{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ ดังต่อไปนี้

1) การหาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในกาปรับตัว

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ด้านความสามารถในการปรับตัว ดังตารางที่ 33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._b$) ค่าสถิติที (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.4598	0.4646	0.1064	4.323***
PIM	-0.0447	-0.0545	0.0913	-0.489
PIS	-0.1256	-0.0129	0.0892	-0.149
PIC	0.0912	0.1004	0.0703	1.298
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PCR	0.0612	0.0674	0.0561	1.091
PMBEA	-0.0145	-0.0338	0.0550	-0.755
PMBEP	-0.2972	-0.3651	0.0427	-6.957***

R	= 0.8089***	R^2	= 0.6543
$S.E._{est}$	= 0.4173	a	= 2.6609***

***P < .001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 33 จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว (OAD) มีค่าเท่ากับ 0.8089 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ด้านนี้ได้เท่ากับ 0.6543 หรือร้อยละ 65.43 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 0.4173 โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการปรับตัวในทางบวก (b = 0.4598, β = 0.4646) ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการปรับตัวในทางลบ (b = -0.2972, β =-0.3651) และค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวในเชิงเส้นตรง จึงสามารถนำมาสร้างสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวได้ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OAD = 2.6609^{***} + 0.4598^{***}(PII) - 0.0447(PIM) - 0.1256(PIS) + 0.0912(PIC) + 0.0612(PCR) - 0.0415(PMBEA) - 0.2972^{***}(PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OAD = 0.4646^{***}(PII) - 0.0545(PIM) - 0.0129(PIS) + 0.1004(PIC) + 0.0674(PCR) - 0.0338(PMBEA) - 0.3651^{***}(PMBEP)$$

2) การหาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการ ดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._b$) ค่าสถิติที (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.2175	0.2825	0.1133	1.960*
PIM	-0.1057	-0.1640	0.0968	-1.092
PIS	0.0913	0.1217	0.0917	0.996
PIC	0.0339	0.0480	0.0756	0.448
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PCR	0.0807	0.1132	0.0611	1.320
PMBEA	0.0642	0.0665	0.0606	1.061
PMBEP	-0.1640	-0.2596	0.0464	-3.531***

$R = 0.5827^{***}$ $R^2 = 0.3395$

$S.E_{est} = 0.4510$ $a = 2.9160^{***}$

***P < .001

* < .05

จากตารางที่ 34 จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการ (OPR) มีค่าเท่ากับ 0.5827 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านนี้ได้เท่ากับ 0.3395 หรือร้อยละ 33.95 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 0.4510 โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการผลิตและบริการในทางบวก (b = 0.2175, β = 0.2825) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการผลิตและบริการในทางลบ (b =-0.1640, β = -0.2596) และค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวในเชิงเส้นตรง จึงสามารถนำมาสร้างสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการได้ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OPR = 2.9160^{***} + 0.2175^{*}(PII) - 0.1057\ (PIM) + 0.0913\ (PIS) + 0.0339\ (PIC) + 0.0807\ (PCR) + 0.0642\ (PMBEA) - 0.1640^{***}(PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OPR = 0.2825^{*}(PII) - 0.1640\ (PIM) + 0.1217\ (PIS) + 0.0480\ (PIC) + 0.1132(PCR) + 0.0665\ (PMBEA) - 0.2596^{***}(PMBEP)$$

3) การหาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงาน ดังตารางที่ 35

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._b$) ค่าสถิติที (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.2212	0.2309	0.1234	1.792
PIM	-0.1772	-0.2229	0.1045	-1.695
PIS	0.1628	0.1762	0.0969	1.681
PIC	0.2870	0.3256	0.0827	3.468***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PCR	0.0330	0.0375	0.1045	-1.695
PMBEA	0.0217	0.0182	0.0649	0.335
PMBEP	-0.1916	-0.2430	0.0504	-3.798***

$R = 0.6913^{***}$ $R^2 = 0.4803$

$S.E._{est} = 0.4976$ $a = 2.5033^{***}$

***P < .001

จากตารางที่ 35 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงาน (OCO) มีค่าเท่ากับ 0.6931 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านนี้ได้เท่ากับ 0.4803 หรือร้อยละ 48.03 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ $\pm$ 0.4976 โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการคำนึงถึงเอกบุคคล(PIC)มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการประสานงานในทางบวก(b = 0.2870, β = 0.3256) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการประสานงานในทางลบ (b = -0.1916, β = -0.2430) และค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำของงศึกษาธิการจังหวัดดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานในเชิงเส้นตรง จึงสามารถนำมาสร้างสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานได้ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OCO = 2.5033^{***} + 0.2212^{***}(PII) - 0.1772\ (PIM) + 0.1628\ (PIS) + 0.287^{***}(PIC) + 0.0330(PCR) + 0.0217\ (PMBEA) - 0.1916^{***}\ (PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OCO = 0.2309(PII) - 0.2229\ (PIM) + 0.1762\ (PIS) + 0.3256^{***}\ (PIC) - 0.0375(PCR) + 0.0182(PMBEP) - 0.2430^{***}(PMBEP)$$

4) การหาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน ดังตารางที่ 36

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._b$) ค่าสถิติที (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	-0.0273	-0.0308	0.1415	-0.193
PIM	0.0835	0.1133	0.1201	0.696
PIS	0.1190	0.1377	0.1146	1.038
PIC	0.1618	0.1981	0.0951	1.701
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PCR	-0.0029	-0.0036	0.0768	-0.038
PMBEA	-0.2267	-0.2056	0.0745	-3.043***
PMBEP	-0.0958	-0.1310	0.0585	-1.638

$R = 0.4697^{***}$ $R^2 = 0.2206$

$S.E._{est} = 0.5646$ $a = 3.6128^{***}$

***P < .001

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน (OSA) มีค่าเท่ากับ 0.4697 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านนี้ได้เท่ากับ 0.2206 หรือร้อยละ 22.06 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ±0.5646 โดยภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง (PMBEA) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานในทางลบ (b = -0.2267, B =-0.2056) และค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำของงศึกษาธิการจังหวัดดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานในเชิงเส้นตรง จึงสามารถนำมาสร้างสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานได้ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OSA = 3.6128^{***} - 0.0273\ (PII) + 0.0835\ (PIM) + 0.1190\ (PIS) + 0.1618(PIC) - 0.0029(PCR) - 0.2267^{***}(PMBEA) - 0.0958\ (PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OSA = -0.0308\ (PII) + 0.1138\ (PIM) + 0.1377\ (PIS) + 0.1981\ (PIC) - 0.0036\ (PCR) - 0.2056^{***}(PMBEA) - 0.1310\ (PMBEP)$$

5) การหาสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงาน ดังตารางที่ 37

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._b$) ค่าสถิติที (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	B	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.3562	0.4242	0.1308	2.723**
PIM	-0.0043	-0.0063	0.1114	-0.039
PIS	-0.0062	-0.0077	0.1033	-0.060
PIC	-0.0367	-0.0483	0.0865	-0.425
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PCR	-0.0073	-0.0095	0.0705	-0.103
PMBEA	-0.0428	-0.0414	0.0681	-0.629
PMBEP	-0.1323	-0.1930	0.0538	-2.458**
	R^2 = 0.5060***		R^2 = 0.2561	
	$S.E._{est}$ = 0.5193		a = 3.7663***	

***p < .001

**p < .01

จากตารางที่ 37 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงาน (OCM) มีค่าเท่ากับ 0.5060 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านนี้ได้เท่ากับ 0.2561 หรือร้อยละ 25.61 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 0.5193 โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี(PII) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความผูกพันต่อสำนักงานในทางบวก (b = 0.3562, β = 0.4242) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความผูกพันต่อสำนักงานในทางลบ (b = -0.1323, β = -0.1930) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ภาวะผู้นำของงศึกษาธิการจังหวัดดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานในเชิงเส้นตรง จึงสามารถนำมาสร้างสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานได้ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OCM = 3.7663^{***} + 0.3562^{**}(PII) - 0.0043\ (PIM) - 0.0062\ (PIS) - 0.0367(PIC) - 0.0073(PCR) - 0.0428(PMBEA) - 0.1323^{**}(PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OCM = 0.4242^{**}(PII) - 0.0063\ (PIM) - 0.0077(PIS) - 0.0483\ (PIC) - 0.0095\ (PCR) - 0.0414(PMBEA) - 0.1930^{**}(PMBEP)$$

3.3.2 การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากตัวทำนายทางด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด

ในการหาตัวทำนายที่ดีที่จะทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จากตัวทำนายทางด้านภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regreesion Analysis) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดด้านที่เป็นตัวทำนายที่ดีในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย ($S.E._{b}$) ค่าสถิติ t ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a) และการทดสอบค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ ดังผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1) การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว ดังตารางที่ 38

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีในรูปคะแนนดิบ(b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย($S.E._b$) ค่าสถิติที่ (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a)และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.5099	0.5152	0.0463	11.025***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PMBEP	-0.3081	-0.3785	0.0380	-8.100***

R =	0.8044***	R^2 =	0.6470
$S.E._{est}$ =	0.4176	a =	2.6251***

*** P < .001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 38 จะเห็นได้ว่าการหาตัวทำนายที่ดีในการทำนาย คือ ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัว(OAD) ผลปรากฏว่า ตัวทำนายที่ดี คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) โดยการสร้างบารมีมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการปรับตัวเป็นบวก (b=0.5099, β = 0.5152) การบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการปรับตัวเป็นลบ (b = -0.3081, β = -0.3785) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายที่ดีกับความสามารถในการปรับตัวมีค่าเท่ากับ 0.8044 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการปรับตัวได้เท่ากับ 0.6470 หรือร้อยละ 64.70 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ $\pm$ 0.4176

แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวในเชิงเส้นตรง สร้างเป็นสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการปรับตัวในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OAD = 2.6251^{***} + 0.5099^{***} (PII) - 0.3081^{***} (PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OAD = 0.5152^{***} (PII) - 0.3785^{***} (PMBEP)$$

2) การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การด้านความสามารถในการผลิตและบริการ ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีในรูปคะแนนดิบ(b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย($S.E._b$) ค่าสถิติที่ (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a)และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.2230	0.2896	0.0655	3.403***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PCR	0.1090	0.1528	0.0532	2.050*
PMBEP	-0.1396	-0.2210	0.0411	-3.400***
	$R = 0.5743^{***}$		$R^2 = 0.3298$	
	$S.E._{est} = 0.4507$		$a = 2.9568^{***}$	

***P < .001

*P < .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 39 จะเห็นได้ว่าการหาตัวทำนายที่ดีในการทำนาย คือประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการ (OPR) ผลปรากฏว่า ตัวทำนายที่ดี คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสม (PCR) และการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) โดยการสร้างบารมีและการให้รางวัลอย่างเหมาะสม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการผลิตและบริการเป็นบวก ($b = 0.2230$, $\beta = 0.2896$; $b = 0.1090$, $\beta = 0.1528$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ส่วนการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการผลิตและบริการ เป็นลบ ($b = -0.1396$, $\beta = -0.2210$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายที่ดีกับความสามารถในการผลิตและบริการ มีค่าเท่ากับ 0.5743 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการผลิตและบริการได้เท่ากับ 0.3298 หรือร้อยละ 32.98 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย เท่ากับ $\pm$ 0.4507

แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการในเชิงเส้นตรง สร้างเป็นสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการผลิตและบริการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OPR = 2.9568^{***} + 0.2230^{***}(PII) + 0.1090^{*}(PCR) - 0.1396^{***}(PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OPR = 0.2896^{***}(PII) - 0.1528^{*}(PCR) - 0.2210^{***}(PMBEP)$$

3) การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การด้านความสามารถในการประสานงาน ดังตารางที่ 40

ตารางที่ 40 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีในรูปคะแนนดิบ(b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย($S.E._b$) ค่าสถิติที่ (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a)และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	B	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PIS	0.1724	0.1865	0.0756	2.279*
PIC	0.3124	0.3544	0.0699	4.468***
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PMBEP	-0.1967	-0.2495	0.0423	-4.650***

$R = 0.6867^{***}$ $R^2 = 0.4716$

$S.E._{est} = 0.4980$ $a = 2.6317^{***}$

***P < .001

*P < .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 40 จะเห็นได้ว่าการหาตัวทำนายที่ดีในการทำนาย ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงาน (OCO) ผลปรากฏว่า ตัวทำนายที่ดีคือภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการกระตุ้นเชาวน์ปัญญา (PIS) และการคำนึงถึงเอกบุคคล(PIC) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) โดยการกระตุ้นเชาวน์ปัญญาและการคำนึงถึงเอกบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการประสานงานเป็นบวก ($b = 0.1724$, $\beta = 0.1865$; $b = 0.3124$, $\beta = 0.3544$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ ส่วนการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความสามารถในการประสานงานเป็นลบ ($b = -0.1967$ $\beta = -0.2495$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายที่ดีกับความสามารถในการประสานงานมีค่าเท่ากับ 0.6867 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการประสานงานได้เท่ากับ 0.4716 หรือร้อยละ 47.16 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ $\pm$ 0.4980

แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานในเชิงเส้นตรง สร้างเป็นสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความสามารถในการประสานงานในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OCO = 2.6317^{***} + 0.1724^{*}\ (PIS) + 0.3124^{***}(PIC) - 0.1967^{***}(PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OCO = 0.1865^{*}(PIS) - 0.3544^{***}(PIC) - 0.2495^{***}(PMBEP)$$

4) การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีในรูปคะแนนดิบ(b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย($S.E._b$) ค่าสถิติที่ (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a)และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	β	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PIM	0.1837	0.2491	0.0722	2.543**
PIC	0.2037	0.2495	0.0812	2.510**
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PMBEA	-0.2653	-0.2407	0.0654	-4.055***
	$R = 0.4545^{***}$		$R^2 = 0.2066$	
	$S.E._{est} = 0.5652$		$a = 3.4214^{***}$	

***P < .001

**P < .01

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่าการหาตัวทำนายที่ดีในการทำนาย คือ ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงาน (OSA) ผลปรากฏว่าตัวทำนายที่ดี คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (PIM) และการคำนึงถึงเอกบุคคล (PIC)และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรง (PMBEA) โดยการสร้างแรงบันดาลใจ และการคำนึงถึงเอกบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานเป็นบวก (b = 0.1837, β = 0.2491 ; b = 0.2037, β = 0.2495) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการบริหารแบบมีข้อยกเย้นโดยตรงมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานเป็นลบลบ (b = -0.2653, β = 0.2407) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายที่ดีกับความพึงพอใจในการทำงานมีค่าเท่ากับ 0.4545 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการทำงานได้เท่ากับ 0.2066 หรือร้อยละ 20.66 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ $\pm$ 0.5652

แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานในเชิงเส้นตรง สร้างเป็นสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความพึงพอใจในการทำงานงานในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OSA = 3.4214^{***} + 0.1837^{**}(PIM) + 0.2037^{**}(PIC) - 0.2653^{***}(PMBEA)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OSA = 0.2491^{**}(PIM) + 0.2495^{**}(PIC) - 0.2407^{***}(PMBEA)$$

5) การหาตัวทำนายที่ดีในการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงาน

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดกับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยระหว่างประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานกับภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีในรูปคะแนนดิบ(b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย($S.E._b$) ค่าสถิติที่ (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ($S.E._{est}$) ค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบ (a)และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัด	b	B	$S.E._b$	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง				
PII	0.2862	0.3409	0.0583	4.911^{***}
ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน				
PMBEP	-0.1466	-0.2139	0.0476	-3.082^{**}
	$R = 0.5031^{***}$		$R^2 = 0.2531$	
	$S.E._{est} = 0.5152$		$a = 3.7573^{***}$	

$^{***}P < .001$

$^{**}P < .01$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 42 จะเห็นได้ว่าการหาตัวทำนายที่ดีในการทำนาย คือ ประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงาน (OCM) ผลปรากฏว่าตัวทำนายที่ดี คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างบารมี (PII) และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อม (PMBEP) โดยการสร้างบารมีมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความผูกพันต่อสำนักงานเป็นบวก (b)= 0.2862, B =0.3409) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมมีค่า สัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อความผูกพันต่อสำนักงานเป็นลบ (b = -0.1466, B = -0.2139) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายที่ดีกับความผูกพันต่อสำนักงานมีค่าเท่ากับ 0.5031 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายความแปรปรวนของความผูกพันต่อสำนักงานได้เท่ากับ 0.2531 หรือร้อยละ 25.31 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 0.5152

แสดงว่า ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่เป็นตัวทำนายที่ดีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานในเชิงเส้นตรง สร้างเป็นสมการทำนายประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดด้านความผูกพันต่อสำนักงานในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$OCM = 3.7575^{***} + 0.2862^{***}(PII) - 0.1466^{**}(PMBEP)$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$OCM = 0.3409^{***}(PII) - 0.2139^{**}(PMBEP)$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 7

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังกล่าวสรุปได้ว่า ตัวทำนายที่ดีของประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในแต่ละด้าน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ที่กำหนดไว้ แต่เมื่อพิจารณาประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจากทุกด้าน จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนของศึกษาธิการจังหวัดทุกด้านเป็นตัวทำนายที่ดี โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกด้านและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการให้รางวัลอย่างเหมาะสมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านที่เป็นตัวทำนายที่ดีในทางบวก และภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนด้านการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยตรงและการบริหารแบบมีข้อยกเว้นโดยอ้อมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่มีต่อประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านที่เป็นตัวทำนายที่ดีในทางลบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย